

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Kovács Orsolya pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Lackner Melinda ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2010. május 5. napján kelt 6.P.20.230/2010/7. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja, megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy a 2007. december 4. napján megjelent „Valamit visz a víz az út menti árokban” című írásban közölte a felperes lakcímét is, megsértette a felperes magántitokhoz való jogát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül a "A" Hírlapban a jelen ítélet rendelkező részét tegye közzé saját költségén azzal, hogy mindezekért a felperestől elnézést kérnek.

Kötelezi az alperest, hogy ugyanezen cikk interneten közzétett változatából a felperes lakcímét törölje 15 napon belül.

A felperes által az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő kereseti illeték összegét 72.000,- (Hetvenkettőezer) forintra leszállítja.

Köteles az alperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 75.000,- (Hetvenötezer) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 72.000,- (Hetvenkettőezer) forint, az alperes 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 30.000,- (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet megállapítja, hogy a felperes a fellebbezési eljárásban 40 %-ban lett pernyertes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a jogsértés megállapítására, az alperesnek a további jogsértéstől való eltiltására, az alperest 2.000.000,- forint nem vagyoni kártérítés, valamint további 8.280,- forint kártérítés megfizetésére, valamint a sérelmezett cikk jogsértő jellegétől való megfosztására irányuló kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000,- forint perköltséget, az állam javára pedig 120.000,- forint feljegyzett kereseti illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes nagykorú, vele egy háztartásban élő gyermeke 2000. év elején panaszbejelentést tett az **OTFH**, mely szerint **"B"** község területén a csapadékvíz elvezető árokban több helyen is szabálytalanul kommunális szennyvizet vezettek. A bejelentést követően a ... Környezetvédelmi Felügyelőség járt el, majd az ismételt 2007. szeptemberi újabb panaszbejelentés eredményeként **"C"**, **"D"**, **"B"**, **"E"**, **"F"** Községek Körjegyzősége 2007. október 15. napján írásban tájékoztatta a bejelentéssel élő **"G"**-t. A felperes a körjegyzőség eljárása után az alperes jogelődje, a **"A"** Hírlap Kiadói Kft. által kiadott **"A"**. Hírlap Szerkesztőségéhez fordult. A helyszínre kikerülő újságírónak saját házatól indulva, az utcán végigkísérve megmutatta a szabálytalan kifolyásokat, ahhoz azonban nem járult hozzá, hogy a helyszínről készített fényképfelvételen szerepeljen. Az újságíró beszélt a helyi polgármesterrel és telefonon a körjegyzővel.

Ezt követően az alperesi jogelőd kiadásában megjelent **"A"**. Hírlap a 2007. december 4-i lapszámában, „Valamit visz a víz az út menti árokban” címmel cikket közölt, amely tartalmazta a felperes nevét, lakcímét, valamint azt, hogy a tisztiorvosi szolgálat, illetőleg a körjegyzőség felé a felperes élt bejelentéssel.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett cikk a valóságtól eltérően tartalmazta, hogy a szabálytalan kifolyásokkal kapcsolatos bejelentéseket a felperes tette. E vonatkozásban azonban az alperes jogsértését nem látta megállapíthatónak, tekintettel arra, hogy a sérelmezett tényállításnak az I.r. felperesre nézve nem volt sértő tartalma, így alkalmatlan volt az I.r. felperes jó hírnevének megsértésére.

Rögzítette, hogy a felperesnek az írásban közölt neve és lakcíme az 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §. 1./ pontja értelmében személyes adatnak minősül, így annak kezeléséhez a felperes hozzájárulására volt szükség a törvény 3. §. (1) bekezdés a./ pontja értelmében. Utalt arra, hogy ilyen hozzájárulás hiányában a személyes adat kezelése a Ptk. 81. §. (1) bekezdése szerinti magántitok sérelmét is megalapozhatja.

A megyei bíróság alaptalannak találta az alperesnek az Avtv. 3. §. (5) bekezdésre való hivatkozását. E körben kifejtette, hogy az újságírónak tett nyilatkozata megtételekor a felperes közszereplést nem vállalt. Rámutatott, hogy az újságíró, "H" tanúvallomása alapján tényként volt megállapítható, hogy az újságcikk megjelenését megelőzően a felperes kereste meg a szerkesztőséget, mutatta meg a helyszínt az újságírónak, egyúttal tájékoztatva őt az általa tapasztaltakról. Az elsőfokú bíróság helytállónak találta az alperesnek azt az álláspontját, hogy a felperes ráutaló magatartással hozzájárult nevének és lakcímének közléséhez. Mindezekre tekintettel nem látta megvalósulni a felperesi kereseti kérelemben hivatkozott jogsértések megtörténtét.

A perköltségről a megyei bíróság a Pp. 78. §. (1) bekezdés alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását, másodlagosan pedig hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a megyei bíróság a tényállást tévesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése is megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy az újságíró számára nyilatkozatot nem adott, ezért a perbeli esetben az 1986. évi II. törvény (Stv.) rendelkezései nem alkalmazhatók. A kereseti kérelmet kizárólag a Ptk. valamint az Avtv. rendelkezései alapján kell helyesen elbírálni.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárás során indítványozta az általa hivatkozott hangfelvétel meghallgatását, ennek azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget. Utalt arra, hogy életkoránál, valamint technikai ismereteinél fogva nem volt képes arra, hogy a bíróság felhívásának eleget téve a hangfelvétel írott változatát csatolja az elsőfokú eljárás során.

Támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a bíróság a tényállást a felperes irányában elfogult tanúk vallomására alapította. Hangsúlyozta, hogy a lakcíme az Avtv. 3. §. (1) bekezdés a./ pontja alapján személyes adat, ezen adat közlésére az alperest nem jogosította fel és az Stv. 11. §-ában írtak szerint a ráutaló magatartás is kizárólag csak a név - és nem a lakcím - vonatkozásában tartalmaz rendelkezéseket. Hangsúlyozta, hogy az Avtv. 17. §. (2) bekezdése alapján az adatkezelés jogszerűségét az alperesnek kellett volna bizonyítania.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Előadta, hogy a sérelmezett újságcikkben foglaltak ténytörvények voltak. Az újságcikk a felperes kérésére, személyes, hatékony közreműködésével született, így az abban foglaltak személyiségi jogsértést nem valósítottak meg.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat összességükben helyesen, okszerűen, a Pp. 206. §. (1) bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetés azonban részben téves.

A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az általa felajánlott bizonyítást - a hangfelvétel meghallgatását - mellőzte.

Tényként állapítható meg, hogy a hangfelvételt a felperes sem az első-, sem a másodfokú eljárás során nem csatolta. Fellebbezési ellenkérelmében az alperes helytállóan hivatkozott arra is, hogy a felperes saját előadása szerint a hangfelvétel egy telefonon történt veszekedést rögzít, amely a felperes és a perben nem álló "I" között zajlott, így abból nem vonható le érdemi következtetés azt illetően, hogy a felperes kereste-e meg az alperesi újságíró.

Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját a vonatkozásban, hogy a bejelentő személyével kapcsolatos, az újságcikkben közzétett valótlán tényállítás jogsértést nem valósított meg, mert annak a felperesre nézve nem volt sértő tartalma.

Az Stv. 11. §. (1) bekezdés b./ pontja szerint az újságíró a felvilágosítást adó személy nevét jogosult - annak kérelmére köteles - titokban tartani; bűncselekményre vonatkozó felvilágosítás esetén a büntető jogszabályok rendelkezései az irányadók. Ebből következően a felperes kifejezett tiltó nyilatkozata hiányában az alperes nem követett el jogsértést a felperes nevének közlésével. Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a felperes nevének a cikkben történő megjelenítése az alperes részéről nem volt jogellenes, mert ezzel kapcsolatban a felperes tiltó nyilatkozatot nem tett.

Ugyanakkor helytállóan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az Avtv. 2. §. 1./ pontja szerint személyes adatnak minősülő lakcím közléséhez az Avtv. 3. §. (1) bekezdés a./ pontja szerinti hozzájárulást nem adta meg az alperes számára. Helytálló a fellebbezés a vonatkozásban is, hogy a Stv. már hivatkozott rendelkezése az újságíró kizárólag a név közzétételére jogosítja fel - ezt tiltó nyilatkozat hiányában -, ilyen jogosultság azonban a nyilatkozatot adó további személyes adatait illetően nem illeti meg.

Ebből következően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperes lakcímének közlésével a felperes hozzájárulásának hiányában az alperes nem valósított meg jogsértést. A személyes adat közlésével a felperes a Ptk. 81. §. (1) bekezdése alapján megsértette a felperes magántitokhoz való jogát.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem bizonyította a kereseti kérelemben hivatkozott nem vagyoni kárpótlás és vagyoni kár összecsúszását.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta. Megállapította a lakcím vonatkozásában a jogsértés megtörténtét (Ptk. 84. §. (1) bekezdés a./ pont), egyúttal kötelezte az alperest elégtételadásra (Ptk. 84. §. (1) bekezdés c./ pont).

Az alperes sem az első-, sem a másodfokú eljárás során nem vitatta azt a felperesi állítást, mely szerint az újságcikk változatlan tartalommal az interneten jelenleg is fellelhető, erre

figyelemmel az ítéltábla a Ptk. 84. §. (1) bekezdés d./ pontja alapján kötelezte az alperest, hogy az interneten közzétett újságcikkből a felperes lakcímét 15 napon belül törölje.

A felperes 40 %-ban tekinthető pernyertesnek, ennek megfelelően az ítéltábla az általa fizetendő kereseti illeték összegét 72.000,- forintra leszállította, míg a 40 %-ban pervesztes alperest kötelezte 48.000,- forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére. (Pp. 81. §. (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §. (2) bekezdés) A felperes részleges pervesztességére figyelemmel az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét az ítéltábla 75.000,- forintra mérsékelte.

A másodfokú eljárásban a felperes ugyancsak 40 %-ban lett pernyertes, ennek megfelelően a Pp. 81. §. (1) bekezdés alapján köteles az alperesnek járó perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2033. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (1), (2), (5) és (6) bekezdései alapján rendelkezett (Pp. 81. §. (1) bekezdés). A felperes és az alperes a 40-60 %-os pernyertességi-pervesztességi aránynak megfelelően kötelesek megfizetni az állam javára a feljegyzett fellebbezési illetéket (Pp. 81. §. (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §. (2) bekezdés).

Győr, 2011. július 5. napján

Dr. Lezsák József sk.	Dr. Szalay Róbert sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó